

TENSIONS DINS L'«INDEPENDENTISME TRANQUIL»

Els homes de la Convenció

Els darrers atemptats d'ETA a Barcelona poden acabar per modificar sensiblement el migrat camp de l'independentisme català. La Convenció per la Independència, un dels grups apareguts en els darrers mesos, esdevé cada vegada més una alternativa clarament oposada a la constel·lació radical.

Ramon Aymerich

El passat 15 de març van sorprendre tothom amb un dels actes més inusuals dels darrers anys. En un país acostumat a les «carlinades», «Catalunya, nou estat europeu», era la consigna que presidia el primerencontre de la Convenció per la Independència. Uns mesos després, el que sembla la plasmació més pregonada del que algú ha anomenat —en una expressió tan feliç com il·lustrativa— «independentisme

tranquil» ha revelat la seva capacitat per esdevenir més que un rapte d'eufòria passatgera. Els homes de la Convenció, l'independentisme civilitzat, rutllat, i més quan els darrers escarafalls d'ETA al nostre país projecten llargues ombres sobre l'independentisme radical.

«De fet, el que es va intentar, des d'un inici, va ser tornar a l'esperit inicial de l'Assemblea de Catalunya. Érem molta la gent que, una vegada desapareguda aquella instància unitària, ens trobàvem fora de joc. I ho vam

fer sota el signe de la independència, perquè vam creure que amb l'Estatut i la Constitució no es resolien totes les aspiracions que havien motivat la nostra lluita anterior».

Així ho explica **Josep Dalmau**, rector de Gallifa, i un dels màxims impulsors del projecte. Un projecte políticament clar, però, des d'un punt de vista ideològic, certament ambigu. «Bé, això ja ho vam discutir molt oportunament —afegeix Dalmau—. De fet, es pot dir que la majoria de gent teníem un tarannà esquerranós, però es va decidir

«Catalunya, nou estat europeu», primer encontre de la Convenció.

no entrar en definicions més precises per tal de donar cabuda a tots aquells que pensen que l'independentisme està per damunt de qualsevol tipus d'ideologia».

«Tanmateix —continua— va ser **Lluís Sala Molins** qui va concretar els paràmetres de la discussió. Ell era un home que uns anys abans ja s'havia mostrat com un excel·lent crític dels pensaments totalitaris, i va veure clar que havíem de ser pragmàtics. Va ser justament ell qui va proposar de centrar el primerencontre al voltant del tema de l'estat, una realitat prou evident».

La paternitat de **Lluís Sala Molins** en el tarannà de la Convenció ha estat evident. Catedràtic de Filosofia Política a la Sorbona, polèmic i controvertit columnista, **Sala Molins** és una «rara avis» dins el panorama intel·lectual català. Un panorama que ell mateix no dubte a valorar de manera molt escèptica: «Penso que la «intelligentsia» catalana no està desvetllada pel tema de la independència. Els intel·lectuals catalans van esmerçar molts esforços durant la transició per tal d'evitar la tan temuda ruptura, i ara es troben incapços d'albirar més enllà del marc actual».

El prestigi i la influència de **Sala Molins** han anat creixent en el marc de l'independentisme català, i es pot dir que molts dels trets que caracteritzen la Convenció es deuen a aquest home, que es defineix com una persona «d'esquerres, si més no, progressista. Si un

Lluís Sala Molins, teòric destacat del moviment.

dia la Convenció perdés aquest caràcter, de la mateixa manera que es prescindís de la reivindicació de la república, jo en marxaria».

Tanmateix, allò que més ha meregut en les darreres setmanes l'atenció de Sala Molins ha estat la defensa d'una via democràtica per la consecució de la independència i la condemna

de la violència. «És un tema —ens diu— en el qual no vull repetir-me més. No vull entrar en un debat teòric sobre uns fets que només mereixen, al meu parer, la qualificació de pur bandolerisme».

Aquesta rotunditat pel que fa la violència ja va ser present en el transcurs del primerencontre. Amb tot, no va ser una crítica compartida, i es va haver de demanar a **Sala Molins** que puntualitzés públicament sobre l'estricta particularitat de la seva opinió.

En realitat, els recents atemptats d'ETA a Barcelona amenacen de transformar seriosament l'actual panorama independentista català i han accentuat encara més la voluntat de la Convenció per aparèixer com un grup diametralment oposat a qualsevol plantejament radical. Hores després de l'atemptat, la Convenció publicava un anunci a la premsa en el qual s'assumia qualsevol tipus d'acció que el Parlament de Catalunya es decidís a fer.

Aquesta actitud no ha agradat, però, a tots els membres de la Convenció i ha provocat ja les primeres desavinences internes dins el grup directiu. **Enric Borràs**, responsable de l'editorial *El Llamp* i una de les persones que, a través de la revista del mateix nom, ha facilitat el contacte entre el separatisme històric i l'independentisme més jove, té sobre l'afer una opinió ben diferent.

«Penso que s'han precipitat molt, que no s'hi han pensat massa a l'hora

consumidors

**UNITS PER A MILLORAR
LA QUALITAT DEL CONSUM**

PRIMFRA COOPERATIVA VALENCIANA AUTOGESTIONADA PELS MATEIXOS CONSUMIDORS

de fer-ho. Aquest tipus de condemnes no han fet altra cosa que dividir la Convenció i dificultar el panorama. Penso que aquí ha intervingut molt negativament la por. I també, és clar, certs escrits fets des de l'exterior, sense cap mena de contacte amb la realitat, i que no han fet més que enterbolir la realitat interna de la Convenció».

En tot cas, **Borràs**, que espera poder tornar a treure *El Llamp* cap al setembre —com ell diu, els endarreriments en els pagaments de l'administració han estat cabdals en la seua interrupció— manifesta que, sense aquests escrits, les coses no s'haurien polaritzat d'aquesta manera. «En tot cas, a través de la revista *El Llamp* ja vam deixar clara la nostra posició envers ETA i la seva actuació a Catalunya. De totes maneres, cal tenir present que aquests atemptats, no solament deixen fora de joc l'independentisme radical, sinó que ens hi deixen a tots».

Deu ser aquest fora de joc el que valora **Carles Bonet**, president de la Convenció, quan afirma que «l'independentisme radical està, diguem-ho així, criminalitzat. Potser per això hem iniciat una sèrie de contactes amb els partits parlamentaris —del PSC a Convergència— i les institucions per tal d'exposar-los el nostre ideari i fer-los veure que els nostres objectius són ben clars. La veritat és que la reacció ha estat bona i s'han trobat molt sorpresos de veure que érem gent molt normal. I això, em penso, és el que compta. Tot molt positiu».

Josep Dalmau, un dels màxims impulsors de la Convenció.

Les afirmacions de Bonet en aquest sentit, semblen afirmar una creixent moderació en els plantejaments de la Convenció: «Del que es tracta ara és de difondre el pensament independentista a través de les comarques. No tant plantejar la independència ara i aquí, sinó fer veure a la gent que hi té el dret, que és possible».

Potser per aquesta raó, la Convenció segueix mantenint la cautela amb d'altres temes que poden resultar conflictius, com és ara el dels Països Catalans, on sembla haver un consens, de moment, per no entrar en definicions.

Independència. «Com i a través de quins mitjans? Ara per ara, una de les activitats endegades és la preparació del properencontre, a celebrar l'any vinent, i que tindrà com a tema central el món de la immigració. Però potser el plat fort ha estat la presentació, aquest 8 de juliol, del que va ser un dels punts clau del darrerencontre: *Viabilitat de la Independència Nacional*, a càrrec de **Jaume Amengual**, i del qual s'ha publicat ara un llibre.

Amengual, antic professor universitari, i ara responsable de l'Oficina de la Convenció, ha intentat, segons manifesta «fer un llibre bàsicament divulgatiu, on s'afrenta el problema tant des de l'òptica política, com des de l'econòmica. En definitiva, no he tractat res més que sintetitzar i actualitzar tesis d'altres autors que ja havien parlat del tema, el darrer dels quals va ser **Ramon Trias Fargas**».

Un projecte que, segons **Amengual**, pot ser assumit per qualsevol partit nacional, i que rebutja de ple els mètodes violents, per no possibles. El respecte a les formes democràtiques, la indefinició ideològica i el respecte al marc jurídic enquadrat per la Declaració dels Drets Humans de l'ONU, serien, a parer de l'autor, les línies bàsiques del text. □

Centre Carles Salvador

CURSOS PER CORRESPONDÈNCIA

1. Llengua i Literatura:

- Curs d'Iniciació.
- Curso de Iniciación (per a castellanoparlants).
- Curs Bàsic.
- Curs Progressiu de Llengua.
- Curs de Professorat.

2. País Valencià:

- Geografia i Història del País Valencià.

Matrícula oberta durant tot l'any, tret del mes d'agost.
Per a més informació, adreceu-vos al **Centre Carles Salvador**, Moratín, 15, 8a. 46002-València

ATEMPTAT TERRORISTA CONTRA L'INDEPENDENTISME CATALÀ

La matinada de l'u de juliol, el local central de Barcelona del Partit Socialista d'Alliberament Nacional, PSAN, va ser assaltat i cremat pel feixisme.

El creixement i la combativitat de l'independentisme els posa nerviosos. Aquesta nova agressió ens referma encara més en la lluita per assolir la CATALUNYA REUNIFICADA, INDEPENDENT I SOCIALISTA que els catalans volem i necessitem.

Els desperfectes soferts (mobiliari, material, maquinària, estructura, etc., etc.) sumen la xifra de tres milions de pessetes. Per aquest motiu, demanem l'ajut de tots els nostres compatriotes. Podeu ingressar les vostres aportacions al c/c 2-608-47 de l'agència núm. 546 de la Caixa de Pensions. o enviar-les al PSAN, ronda de Sant Antoni, 76, 1er, 1a. 08001 Barcelona.

PSAN

INSTITUT DEL PARTIT D'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS